

Korte verhalen

Voor Rennie

Korte verhalen

Laurens Windig

© Schrijver en cover: Laurens Windig
ISBN: 9789463868037
Website www.laurenswindig.nl

EEN ZWARE BEVALLING

Je zult het niet willen geloven, maar het begon allemaal met een buitenissig kussengevecht. Elkaar gierend van het lachen platgooien met hoofdkussens en het dan tot slot afzoenen. Daarna fase drie en elkaar zeggen dat we er echt nog wel een kleine scheet bij zouden willen hebben.

Er tippelt al een murmelend 'mama, papa en tata' meisje van twee jaar rond, dus een speelkameraadje en knuffeltje voor ons dochttertje zou geweldig zijn.

Ik moet je wel bekennen dat wij een jongetje ook wel top zouden vinden: een "ideale" gezinssituatie met twee kinderen; een zoon en een dochter. Henny stemde er helemaal in toe en ons maakt het helemaal niet uit of het nu een jongetje of meisje zou worden.

In ieder geval lieten wij onze liefde zegevieren en binnen een mum van tijd werd Henny af en toe wat misselijk en kreeg ze een kenmerkend buikje. Wij blij natuurlijk, en de opa's en oma's keken elkaar ook al verliefd aan. Humoristische opmerkingen voerden bij hen de

boventoon. Uiteindelijk was het voor ons een spannende tijd, mede omdat dat er bij Henny een stuitligging van de baby werd geconstateerd. Nu was het voor Henny en mij niet nieuw, aangezien het bij ons dochtertje ook het geval was. Achteraf bleek het een zware bevalling welke niet uit ons geheugen is te wissen. Er was voor gekozen dat de bevalling in het ziekenhuis zou plaatsvinden, ten slotte werd het de Vroedvrouwenschool aan de Camperstraat in Amsterdam. Er werden speciale bevallingen gedaan, in Henny haar geval van een stuitligging. Toekomstige verloskundigen deden dan ervaringen op wat men in de praktijk kan tegenkomen.

Wanneer er voortekenen zijn van de bevalling, dan worden de aanstaande moeders opgenomen, en in dit geval was het ook zo met Henny. Mijn schoonouders kwamen bij ons thuis een aantal dagen logeren als oppas voor onze dochter Cora. Ik sliep in onze zolderkamer. Henny telefoneerde nog halverwege de avond en vertelde dat ze vreselijk had gelachen om Andre van Duyn die met zijn show op de televisie was te zien.

Wij doken vroeg onder de dekens.

Rond een uur of twaalf in de nacht riep mijn schoonvader mij wakker dat Henny zou gaan bevallen. Halsoverkop sprong ik uit bed, kleeedde mij aan en ik rende naar beneden. Voor wij het zelf in de gaten hadden doken mijn schoonvader en ik in zijn auto en reden snel naar de Kweekschool voor Vroedvrouwen.

De dienstdoende portier heette ons van harte welkom en verwees ons naar de frontale deur aan het einde van de lange gang. Schoonpapa dook de wachtkamer in en ik de lange gang door naar de kamer waar Henny lag.

En ja hoor, daar lag ze dan met haar benen wijd opgetrokken. Ik kuste haar en vroeg hoe het met haar ging. Ze antwoordde dat ze wachtte om genaaid te worden. Door de zenuwen zei ik tegen haar: 'maar niet door mij.' Op hetzelfde moment kwam er een arts de kamer binnen en vroeg wie ik was. Ik vertelde mijn naam waarop hij antwoordde: 'dan is dit uw vrouw niet, zij ligt in de kamer hiernaast te bevallen!' Slaapdronken volgde ik de arts naar haar kamer, naast die van de onbekende vrouw.

Ik was blijkbaar zo verward door de spanning, dat ik de verkeerde kamer was ingedoken, waar een vrouwtje lag met hetzelfde kapsel als dat Henny had. Toen ik behoorlijk nerveus de juiste kamerdeur opende, stonden er wel tien leerling-verloskundigen rond haar bed en was ik net op tijd op het moment dat Henny aan het bevallen was. Het bleek nu ook weer een heel bijzondere stuitbevalling te zijn welke sterk verschilde dan die van onze dochter.

Cora werd door een arts binnenwaarts aan haar beentjes uit de baarmoeder op de wereld getrokken. Onze nieuwe baby kwam letterlijk en figuurlijk met de stuit naar buiten. Voor mij leek het wel een flinke blauwe en ovaalvormige kogel die naar buiten werd geperst. De beentjes lagen omhoog opgevouwen langs het lichaampje, en zouden dan langzamerhand op natuurlijke wijze, al trappelend door de baby zelf, naar omlaag worden gebracht.

In de verte hoorden wij iemand zeggen: 'Hartelijk Gefeliciteerd! U heeft een gezonde zoon ter wereld gebracht.' Pico onze zoon was geboren!

DE DWARSFLUIT

Mijn zwager Eddy was van huis uit een rasechte Amsterdamse rauwdouwer.

Hij heeft ons geregeld de slappe lach bezorgd. Natuurlijk waren er ook wel momenten, als hij de hoek uitkwam met bepaalde op of aanmerkingen, dat wij dachten: moet dat nou. Uiteindelijk werd niet alles geaccepteerd.

Met binnenpretjes herinner ik mij, dat ik met mijn vrouw Tosca, zuster Ellen en zwager Eddy, een avond hadden gestapt. Tosca kwam op het idee thuis nog iets te drinken. Eddy bladerde nog wat door de krant en las hardop wat geinige gerubriceerde contactadvertenties.

Nu moet jij je voorstellen dat er door hem wel het een en ander werd gefantaseerd.

Er ging een hele rits van seksueel getinte 06 advertenties voorbij.

Een uit de kluiten gewassen vrouw met humoristische inslag zoekt een evenzo flinke kerel die veel seks niet uit de weg gaat.

Brieven onder nummer 6872

Magere Lulu, draait als paaldanseress niet alleen rondom een paal, maar zij weet ook van wanten. Plasseks geen enkel probleem. Brieven onder nummer 6845

Eddy zelf, bleef heel serieus wel een halfuur voorlezen, en wij lagen natuurlijk in een deuk van het lachen waar wij bijna niet meer uit kwamen.

Vrouwen van rond de 50 kunnen u aan huis verwennen als een jonge godin. Bel en ze komen snel! Zo blijven de kosten aan de lage kant. Brieven onder nummer 6853

Jong uitziende alleenstaande vrouw 78 jaar, zoekt een gezellig maatje. Alle standjes zijn op mijn lijf geschreven. Ik ben van alle markten thuis, behalve van de Dappermarkt. Brieven onder nummer 6885

Wij wisten ons geen raad en kregen het Spaans benauwd van het lachen. Eddy vertrok geen spier en ging rustig verder.

Wij vroegen ons niet eens af of het inderdaad bijzondere advertenties waren of teksten die Eddy zelf verzon. Het maakte ons helemaal niet uit.

Hij had -altijd zoveel bijzonder verhalen te vertellen waar ik de helft van ben vergeten. Als hij de lachers op zijn hand had, was hij niet meer af te remmen.

Hij bleef maar aan de gang.

Kranige heer van 92 jaar zoekt een evenzo kranige dame die overal voor in is en seksuele uitspattingen niet uit de weg gaat, zoals hangend aan een kroonluchter en glijdend vanaf een trapleuning. Brieven onder nummer 9292

Onze huiskamer leek meer op een lachzee van tranen.

Nu was rubriek 'Muziekinstrumenten' aan de beurt en Eddy vond er weer een geheel naar zijn hart.

Voor ons werd het alleen maar heel spannend wat hij nu weer had gevonden om ons snikkend te laten schuddebuiken. Mijn zuster kende Eddy al vanaf haar jeugd en lag nog steeds in een deuk van het lachen.

Prachtige Yamaha dwarsfluit in hardcase verzilverd, inclusief lesboek. In zeer goede staat. Heeft net een service beurt gehad. Wij zijn altijd bereikbaar onder telefoonnummer 05011943769

Wij zaten nog na te hikken van het lachen en zagen aan Eddy zijn gezicht dat hij binnenpretjes had. Hij vroeg aan ons of wij het leuk zouden vinden als hij dwarsfluitlessen zou nemen. Dwarsfluit is een fantastisch instrument. Wij kunnen dan huiskamer concertjes geven. Ellen, mijn zuster, zou dan eventueel een paar songs kunnen zingen uit het Great Amerikaans Songbook. Ellen ging er helemaal serieus op in en schreeuwde: 'Ik kan helemaal niet zingen, idioot!' Op een gegeven moment werd het ons allemaal een beetje te veel, en lachten we om niks. De klok stond zeker op 01:00 uur in de nacht.

Eddy pakt de telefoon en begint het nummer te draaien van de dwarsfluitverkoper. Ellen wordt nerveus en draait in haar stoel: 'Wat ga je doen halve gek!' Eddy zwijgt als het graf. De telefoon aan de andere kant wordt opgenomen.

Eddy zet de microfoon aan zodat wij kunnen meeluisteren. Er klinkt wat gemommel en dan volgt er een schorre slaperige stem

‘Met Edwin Duclo?’

‘Ja, meneer Duclo, u spreekt met Eddy Middelman. Ik las in de Telegraaf dat u een dwarsfluit te koop heeft?’

Het was even stil aan de andere kant van de lijn toen meneer Duclo reageerde:

‘Meneer, weet u wel hoe laat of het is? U belt mij midden in de nacht het bed uit?’

‘Sorry meneer Duclo, maar ik ben musicus en vertrek straks naar San Francisco waar ik met ons orkest optreed in de Davies Symphony Hall.’

Naar lucht happend rolden wij zowat van de zitbank, De dwarsfluitverkoper heeft ons waarschijnlijk niet gehoord en ging verder.

‘Ja, ik begrijp het wel, maar voor mij was het wel even schrikken, zo midden-in de nacht.’

Eddy deed net of hij gek was, en zei tegen Duclo, dat in de advertentie stond, hij altijd bereikbaar was?

De heer Duclo was het met hem eens en vond, dat hij het ook anders had moeten formuleren. Wij zaten in spanning af te wachten wat het vervolg van het telefoongesprek zou zijn.

Eddy vervolgde zijn vraag, dat hij wel een -speciale dwarsfluit van Yamaha zocht.

‘Kunt u zien of er Yamaha DW 643 op vermeld staat?’

De heer Duclo vroeg waar het type precies op de dwarsfluit zou moeten staan.

Eddy antwoordde, dat het speciale nummer dat hij zocht, precies onder het mondstuk is geprint.

Het was een tijdje stil alvorens de heer Duclo weer aan de lijn kwam. Eddy zelf sloeg zich op de knieën en zijn tranen vlogen in het rond van het lachen.

Hij herstelde zich supersnel en ging serieus verder met het telefoongesprek.

‘Bent u er nog?’

‘Ja hoor, ik ben er nog. Ik heb namelijk iets gevonden. Als ik de fluit goed bekeken heb staat er een ander nummer op dan u aan mij hebt doorgegeven. Volgens mij staat er YFL 211.’

‘Dat is heel jammer meneer Duclo, weet u zeker dat het uw eigen fluit is?’

‘Ja natuurlijk is het mijn eigen fluit, ik heb hem al jaren.’

‘Dat geloof ik best, ja. Dan gaat helaas de koop niet door. Het moet per se een Yamaha DW 643 zijn. Heel jammer, en u weet pertinent zeker dat er YFL 211 bij het mondstuk staat?’

‘Ik wil nog wel een keer kijken als u dat wilt hoor?’

‘Nee doet u maar geen moeite meer want ik geloof u wel hoor. Ik vind het

alleen zo vervelend dat ik u uit de slaap
gehaald hebt, en ik bied u mijn welge-
meend excuus aan.

Ik wens u nog een zalige nacht, meneer
Duclo.'

Duclo knalde de telefoon op de hoorn en
wij lagen natuurlijk weer in de vernie-
ling van het lachen.

Het was allemaal wat met Eddy!

*